

Hoofdstuk 12: Heeft de Here dit werkelijk gezegd?

Door teksten uit de evangeliën achter elkaar te plaatsen, zoals in het vorige hoofdstuk is gedaan, lijkt te zijn aangetoond, dat de Here Zijn discipelen beloofde dat Zijn “wederkomst” binnen enkele jaren zou plaatsvinden. Maar... is dat bewijs steekhoudend?

Niet klaar met jullie opdracht

Toen de Here Zijn leerlingen erop uitstuurde, zei Hij: “Jullie zullen met de steden van Israël geenszins zijn klaargekomen, voordat de Zoon des mensen komt” (Matth. 10:23). Ze moesten prediken dat het koninkrijk der hemelen nabij was gekomen (Matth. 10:7) en die boodschap kracht bijzetten door zieken te genezen, doden op te wekken, melaatsen te reinigen en demonen uit te drijven (Matth. 10:8). De conclusie, dat de Zoon des mensen zou komen in heerlijkheid om ieder te vergelden naar zijn doen (Matth. 16:27), nog vóórdat de apostelen hun zendingswerk hadden volbracht, lijkt volstrekt gerechtvaardigd. Maar... ondersteunt het tekstverband deze conclusie wel?

Toen de Heiland Zijn discipelen uitzond (aanvankelijk twaalf, en later nogmaals zeventig of tweeënzeventig, Luk. 10:1), zei Hij: “Gaat niet heen op een weg van [de] volken en gaat geen stad van de Samaritanen binnen; maar gaat veeleer naar de verloren schapen van het huis Israëls” (Matth. 10:5-6). Hij gaf hun opdracht om niet naar de volken te gaan, en tekende daarbij aan: “Jullie zullen met de steden van Israël niet zijn klaargekomen voordat de Zoon des mensen komt”. Op hun reis door het land mochten de discipelen geen geld, geen reiszak, geen extra kleren, geen sandalen en geen staf meenemen (Matth. 10:9-10, Luk. 10:4). Israëlieten die hun boodschap ter harte namen, zouden hen onderhouden en hen van alle noodzakelijke dingen voorzien (Luk. 10:7,9).

Uit het verslag van de evangeliëschrijvers blijkt, dat deze opdracht geldig was voor een beperkte missie en gedurende een beperkte tijd. Later zou de Here Zijn discipelen namelijk vragen: “Toen Ik u uitzond zonder beurs en reiszak en sandalen, heeft u soms iets ontbroken?” Waarop zij antwoordden: “Niets”, en de Here tegen hen zei: “Maar nú, laat hij die een beurs heeft, die nemen, evenzo ook een reiszak” (Luk. 22:35-36). Hij zond hen bij die gelegenheid *opnieuw* uit, en gaf hun een *nieuwe* opdracht. De omstandigheden in het land waren veranderd. De discipelen konden niet langer op ondersteuning rekenen.

En toen de Here was opgestaan uit de doden, gaf Hij Zijn leerlingen voor de derde maal een opdracht. Terwijl Hij aanvankelijk had gezegd dat ze niet naar de volken en ook niet naar de Samaritanen mochten gaan (Matth. 10:5-6) zei Hij op dat moment: “Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan heen, maakt alle volken tot

discipelen...” (Matth. 28:18-19). In deze derde opdracht sprak Hij niet, zoals in de eerste, over “de steden van Israël”. Het werkgebied van de discipelen werd uitgebreid.

Aangezien de Here *binnen het kader van een beperkte en voorlopige opdracht* (“Ga alleen naar Israël, niet naar de volken...”) opmerkte: “Jullie zullen de steden van Israël niet zijn rondgekomen voordat de Zoon des mensen komt”, ligt het niet voor de hand om dit “komen van Hem” op te vatten als een aanduiding van de “wederkomst”. In het Lukasevangelie lezen we dat de Here Zijn discipelen uitzond “naar elke stad en plaats waar Hijzelf zou komen” (Luk. 10:1). Bij het “komen” van de Mensenzoon (Matth. 10:23) mogen we dus denken aan het feit dat Jezus zich binnen afzienbare tijd weer bij Zijn leerlingen zou voegen (Luk. 10:17-20).

Tegen deze uitleg van het werkwoord “komen” pleit echter, dat de vervolgingen die de Here in Matth. 10:17-18 aankondigde, pas plaatsvonden nadat Hij was opgestaan uit de doden (zie b.v. Hand. 5:17-42, 6:8-8:3). Bovendien herhaalde Hij de woorden over vijandschap binnen families en gezinnen, en over “volharden tot het einde” (Matth. 10:21-23) in Zijn onderwijs over “de weeën”, die zouden leiden tot de geboorte van het messiaanse rijk (Matth. 24:9-13). Uit Matth. 24 blijkt dat het “komen van de Zoon des mensen” (Matth. 10:23) vermoedelijk tóch betrekking heeft op Zijn wederkomst.

De vermaningen die de Here bij het allereerste zendingsbevel uitsprak (Matth. 10:16-25) zijn blijkbaar van toepassing voor Zijn volgelingen in alle tijden. Het is ook nú nog zo dat een discipel “niet staat boven zijn meester en een slaaf niet boven zijn heer”. Uit Matth. 10:23 kunnen we afleiden, dat een aanzienlijk deel van het volk Israël verhard en ongelovig zal blijven tot de Messias komt – wat de apostel Paulus ook onderwijst. Pas wanneer de Messias uit Sion komt (vgl. Jes. 59:20, Psa. 110:2-4), zullen “de goddeloosheden van Jakob worden afgewend” en zal “heel Israël worden behouden” (Rom. 11:25-26) ⁵⁵.

Mij zien komen in Mijn rijk

Op drie plaatsen in de evangeliën wordt vermeld dat de Here tegen Zijn discipelen zei, dat sommigen van hen niet zouden sterven voordat ze iets geweldigs hadden gezien. Volgens Mattheüs zouden zij “de Zoon des mensen zien komen in Zijn koninkrijk” (Matth. 16:28). Volgens Markus zouden ze zien, “dat het koninkrijk van God was gekomen met kracht” (Mar. 9:1) en volgens Lukas zouden ze “het koninkrijk van God zien” (Luk. 9:27).

Omdat de Here Zijn leerlingen op het hart had gebonden dat ze Hem in een situatie van vervolging trouw moesten blijven en daaraan had toegevoegd: “De Zoon des mensen

⁵⁵ Deze uitleg van Matth. 10:23 is ook gegeven door F.F.Bruce (in: *The Hard Sayings of Jesus*, London 1983, p.109).

staat te komen in de heerlijkheid van de Vader met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn doen” (Matth. 16:27, vgl. Mar. 8:38, Luk. 9:26), menen sommige christenen, dat met “het komen van de Zoon des mensen in Zijn koninkrijk” (Matth. 16:28, vgl. Mar. 9:1, Luk. 9:27) de komst van de Messias als Rechter bedoeld ⁵⁶.

Maar... sprak de Here in Matth. 16:27 en Matth. 16:28 over dezelfde komst? Er zijn redenen om dit te betwijfelen:

1. Wanneer de Here komt als Rechter, zullen de apostelen niet alleen Hém in Zijn rijk zien komen, maar ook zélf worden gekroond. Ze worden dan bekleed met onvergankelijkheid (vgl. 1 Kor. 15:50), om over de twaalf stammen van Israël te gaan regeren (Matth. 19:28). Aan die verhoging van de discipelen wordt in Matth. 16:28, Mar.9:1 en Luk. 9:27 echter geen woord besteed. Sommige leerlingen zouden de Messias in Zijn rijk zien komen. Méér zouden ze niet zien – althans, daarover zei de Here niets.

2. De Heiland beloofde: “Sommigen van hen die hier staan, zullen de dood geenszins smaken, voordat ze de Zoon des mensen hebben zien komen” (Matth. 16:28). Sommige van Zijn leerlingen zouden pas overlijden nádat ze hun Meester in Zijn rijk hadden zien komen. Daaruit blijkt, dat de Here niet sprak over de “wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid” (Mat. 19:28). Indien deze discipelen die “wedergeboorte” hadden meegemaakt, zouden ze onsterfelijk zijn geworden en nooit meer zijn gestorven (Matth. 19:28, vgl. 1 Kor. 15:50).

3. In alle evangeliën wordt de mededeling dat sommige discipelen de Zoon des mensen in Zijn rijk zouden zien komen gevolgd door de geschiedenis van de verheerlijking op de berg (Matth. 17:1-13, Mar. 9:2-13, Luk. 9:28-36). Blijkbaar is er verband tussen de belofte van de Here en wat er op die berg plaatsvond. Petrus, Jakobus en Johannes

⁵⁶ Een typerend citaat is het volgende: “Stel, je staat met de andere discipelen onder het gehoor van Jezus, bijna 2000 jaar geleden en Jezus zegt...: ‘Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar wat hij gedaan heeft. Voorwaar, ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen smaken, totdat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk (Matt. 16:27-28). Je hoort Jezus zeggen dat Hij zou komen met zijn engelen en ieder zou vergelden naar zijn daden, voordat sommigen die daar waren zouden sterven.... Denk er eens aan wat voor een ervaring dat zou zijn, als jij één van hen was... 20, 30 of 40 jaar zouden voorbijgaan en dan zou de Zoon des mensen komen.... Een aantal [discipelen] zouden al dood zijn, maar sommigen (misschien jij ook) zouden Hem zien komen... [In Matth. 16] staat heel eenvoudig, dat Jezus zou terugkomen, nog tijdens het leven van enkele van Zijn discipelen. Zó lees ik dat en ik kan er niets anders van maken” (Anne Salomons, op zoekdewaarheid.nl).

zagen hoe de gedaante van de Here werd veranderd: Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleren werden wit als het licht. Mozes en Elia verschenen en spraken met Hem. Een lichtende wolk overschaduwde de wetgever, de profeet en de Messias en uit die wolk (d.w.z. vanuit de heerlijkheid van de HERE) klonk er een stem die zei: “Deze is mijn geliefde Zoon, in Wie ik welbehagen gevonden heb, hoort Hem” (vgl. Psa. 2). Op de berg hebben enkele discipelen hun Meester in Zijn rijk zien komen. Hij werd ontvangen door Zijn Vader en bekleed met Goddelijke heerlijkheid. Petrus schreef aan het eind van zijn leven, dat hij op de berg de majesteit van de Messias had gezien: “Niet als navolgers van vernuftig verzonnen fabels hebben wij u de kracht en de komst van onze Heer Jezus Christus bekend gemaakt, maar als ooggetuigen van Zijn majesteit. Want Hij ontving van God [de] Vader eer en heerlijkheid, toen van de luisterrijke heerlijkheid zo’n stem tot Hem kwam: ‘Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden’. En wij hoorden deze stem uit [de] hemel komen toen wij met Hem op de heilige berg waren” (2 Petr. 1:16-18). Johannes zou later in zijn evangelie schrijven: “Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van een eniggeborene van een vader” (Joh. 1:14). De heerlijkheid van de Messias bleek niet alleen uit de tekenen die Hij deed (Joh. 2:11), maar ook uit het feit dat Hij op de berg door God verheerlijkt werd (Luk. 9:32).

4. Volgens de Bijbel kwam de Here in Zijn rijk door op te staan uit de doden en door op te varen naar de hemel. Na Zijn opstanding zei Hij tegen Zijn discipelen: “Mij is gegeven *alle macht* in hemel en op aarde” (Matth. 28:18). En Petrus zei tegen zijn volksgenoten: “Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn. Nu Hij dan door de rechterhand van God is verhoogd en de belofte van de Heilige Geest heeft ontvangen van de Vader, heeft Hij dit uitgestort wat u ziet en hoort.... Laat het hele huis van Israël dan zeker weten, dat God *Hem zowel tot Heer als tot Christus heeft gemaakt*, deze Jezus die u hebt gekruisigd” (Hand. 2:32-36). De Messias is “geworden uit het geslacht van David naar het vlees”, en is “verklaard als Gods Zoon in *kracht* naar [de] Geest van [de] heiligheid, door dodenopstanding” (Rom. 1:3-4). Na Zijn opstanding en hemelvaart kwam het rijk van God met kracht, door de uitstorting van de heilige Geest. Bij die gelegenheid werden Zijn volgelingen bekleed met “*kracht uit [de] hoogte*” (Luk. 24:49, Hand. 1:8).

5. Van het feit dat de Here was opgestaan uit de doden, waren meer dan 500 discipelen getuige (1 Kor. 15:6). Bij de hemelvaart van de Here Jezus waren ook minstens elf discipelen aanwezig die in Hand. 1:13 bij name worden genoemd. Zij hebben Hem opgenomen zien worden, tot een wolk Hem aan hun oog onttrok. De belofte dat “sommigen van hen die hier staan, [de] dood geenszins zullen smaken voordat zij hebben gezien dat het koninkrijk van God is gekomen met kracht” is letterlijk vervuld. Maar Judas heeft de Here *niet* in Zijn rijk zien komen. Hij was niet aanwezig op de berg van de verheerlijking, en toen de Here ter dood werd

veroordeeld, pleegde hij zelfmoord (Matth. 27:5). Judas “smaakte de dood” vóórdát de Here in Zijn rijk was gekomen.

Wanneer jullie zien

In Zijn toespraak op de Olijfberg gebruikte de Here het persoonlijk voornaamwoord “u” (of: “jullie”). Volgens sommige christenen blijkt hieruit, dat de apostelen alles zouden meemaken wat Hij in Zijn rede aankondigde. Ze zouden niet alleen het “begin der weeën” (Matth. 24:8) beleven, maar ook de Messias zien komen op de wolken van de hemel (Matth. 24:30-31).

Indien iemand op 26 december tegen ons zegt, dat wij moeten oppassen voor het vuurwerk, dan begrijpen we heel goed dat die waarschuwing óns geldt en niet ons nageslacht in de verre toekomst. Zo zouden wij, als we op de Olijfberg waren geweest, ook hebben begrepen dat *wijzelf* de gruwel der verwoesting op de heilige plaats zouden zien staan en de Zoon des mensen zouden zien komen op de wolken van de hemel. Aldus deze christenen. Hun redenering klinkt overtuigend, maar net als elke andere redenering moet hij worden getoetst aan de Bijbel.

De discipelen die op de Olijfberg aanwezig waren, luisterden met Joodse oren die op elke sabbat waren blootgesteld aan “de wet en de profeten”. In het Oude Testament worden de woorden “wij” en “u” dikwijls op een inclusieve manier gebruikt. “U” betekent dan niet: “jullie persoonlijk”, maar: “jullie groep”, of jullie nageslacht”. Wanneer een persoonlijk voornaamwoord betrekking heeft op de aanwezigen, wordt dit in de Bijbel duidelijk aangegeven. De Here Jezus zei in zo’n geval: “Sommigen van *hen die hier staan...* zullen [dit]... zien” (vgl. Matth . 16:28). Misverstand werd daardoor uitgesloten.

Toen Mozes kort voor zijn dood het volk Israël toesprak zei hij:

“Het zal gebeuren, wanneer al deze dingen, de zegen en de vervloeking, die ik u voorgehouden heb, over u komen, dat u het weer ter harte zult nemen onder alle volken waarheen de HEERE, uw God, u verdreven heeft. En u zult zich bekeren tot de HEERE, uw God.... Dan zal de HEERE, uw God, een omkeer brengen in uw gevangenschap.... Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen de HEERE, uw God, u verspreid had... en de HEERE, uw God, zal u naar het land brengen... (Deut. 30:1-5, HSV)

In de bijzin: “de zegen en de vervloeking die ik u voorgehouden heb” betekent “u”: “jullie, die hier aanwezig zijn”. Maar in het vervolg van Mozes’ betoog betekent het: “jullie, Israëlieten”. De Hebreëen die zich bij Mozes bevonden waren niet dezelfde personen als later in ballingschap zouden gaan of die uit de ballingschap zouden

terugkeren. Tussen de generatie die de wet ontving en de generatie die in ballingschap werd gevoerd zouden er vele honderden jaren verlopen.

Het woord “u” kan betekenen: “u die hier aanwezig bent”, maar die betekenis heeft het in de Bijbel niet altijd. Bij een eerdere gelegenheid zei de Here tegen de Schriftgeleerden: “Zacharia, de zoon van Berachia, die u hebt vermoord tussen het tempelhuis en het altaar” (Matth. 23:35). “U” betekent daar niet: “jullie persoonlijk”, want deze Zacharia was omgebracht door koning Joas (2 Kron. 24:20-21). In Matth. 23:35 betekent “u”: jullie soort mensen, machthebbers die zich tegen God verzetten. Ook in de Psalmen heeft het woord “u” dikwijls een inclusieve betekenis.

Qua stijl is er veel overeenkomst tussen de toespraak van de Here op de Olijfberg en de toespraak van Mozes uit Deut. 30. In Matth.24 betekent “u” dus: “jullie, discipelen”, net zoals het “u” van Mozes kon betekenen: “jullie, Israëlieten”. Discipelen van Mij zullen meemaken wat Ik hier beschrijf.

Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan

Tegen Zijn discipelen zei de Here Jezus: “Voorwaar, Ik zeg u: dit geslacht zal geenszins voorbijgaan voordat al deze dingen zijn gebeurd” (Matth. 24:34, Mar. 13:30, Luk. 21:32). Die plechtige verzekering kan zijn bedoeld als een tijdsaanduiding. Het betekent dan: “Binnen één mensenleven kom Ik terug”. Aangezien de discipelen hadden gevraagd: “Wanneer zullen deze dingen zijn?” (Matth. 24:3) is vers 34 wellicht het antwoord. Het Griekse woord *genea*, dat als “geslacht” is weergegeven, is soms de aanduiding van een generatie (Matth. 1:17; Luk. 1:48,50; vgl. Num. 32:13, Deut. 2:14).

Uit het gebruik van een aanwijzend voornaamwoord (“dit”) blijkt, dat de Here al eerder over een bepaald geslacht had gesproken. Kort tevoren had Hij een “wee” uitgesproken over de Schriftgeleerden en farizeeën, de “blinde leidslieden van Israël” (Matth. 23:23-24) en hun voorgehouden dat “al het rechtvaardige bloed over hen zou komen dat op de aarde was vergoten” (Matth. 23:35). Over “dit geslacht” zou dit alles komen (Matth. 23:36). In Matth. 24:34 slaat “dit geslacht” terug op de leiders van Israël die zich bleven verzetten tegen Gods profeten (Matth. 23:29-35), de machthebbers die de Heilige Geest voortdurend weerstonden en die de Messias kruisigden (Hand. 7:51-53).

Met de uitdrukking “dit geslacht” bedoelde de Here Jezus: “de hardnekkigen en onbesnedenen van harten en van oren” (Hand. 7:51). Het waren de mensen die noch naar Hem noch naar Johannes de doper hadden willen luisteren (Matth. 11:16-19, Luk. 7:31-35). Het was het “boos en overspelig geslacht” dat een teken verlangde (Matth. 12:38-42, Mar. 8:11-13, Luk. 11:29-32) terwijl er in hun midden onvoorstelbare krachten waren geschied (Matth. 11:20-24, Luk. 10:13-15). Het laatste van dat “boos geslacht” zou erger zijn dan het eerste (Matth. 12:43-45, Luk. 11:24-26). De HERE zou

zich voor hen verbergen (Deut. 32:20) en de Messias zou hen binnenkort verlaten (Matth. 17:17, Mar. 9:19, Luk.9:41). Door “dit geslacht” zou Hij moeten lijden en worden verworpen (Luk. 17:25). Dit “overspelige en zondige geslacht” zou Zijn leerlingen vervolgen, zodat sommigen zich voor Zijn woorden zouden gaan schamen (Mar. 8:38). Het was het “geslacht” dat de profeten had gedood, en waarover “al het rechtvaardige bloed” zou komen (Matth. 23:36, Luk. 11:50-51).

Onder “dit geslacht” moeten we blijkbaar verstaan: “de mensen die zich tegen Gods woord verzetten en die Gods boodschappers monddood willen maken”, een veel *grotere* groep dan één enkele generatie. De tijdgenoten van de Here Jezus hadden Abel en Zacharia niet gedood, maar ze gedroegen zich net zo als de moordenaars van die profeten (Matth. 23:29-36).

In het Oude Testament worden de uitdrukkingen “dit geslacht” en: “een ongelovig en verdraaid geslacht” gebruikt als aanduiding van mensen die Gods woord kennen maar het niet gehoorzamen:

“Verderfelijk hebben tegen Hem gehandeld, die Zijn zonen niet zijn, maar een schandvlek, *een verkeerd en vals geslacht*” (Deut. 32:5)

“Hij zeide: Ik wil Mijn aangezicht voor hen verbergen en zien, wat hun einde wezen zal, want zij zijn *een verkeerd geslacht*” (Deut. 32:20)

“Gij, HERE, zult [Uw woorden] gestand doen, ons altoos beschermen tegen *dit geslacht*; de goddelozen draven rond, terwijl snoodheid bij de mensenkinderen het hoofd opsteekt” (Psa. 12:8-9).

“Hij richtte een getuigenis op in Jakob... opdat die hun vertrouwen op God zouden stellen, en Gods werken niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren; en niet worden gelijk hun vaders, *een weerbarstig en weerspannig geslacht*, een geslacht, onstandvastig van hart, en welks geest niet trouw was jegens God” (Psa. 78:5,7-8).

“Er is *een geslacht*, dat zijn vader vervloekt en zijn moeder niet zegent, *een geslacht*, dat rein is in zijn eigen ogen maar niet van zijn vuil is gewassen; *een geslacht* met trotse ogen en opgetrokken wimpers; *een geslacht*, welks tanden zwaarden, welks gebit messen zijn, om de ellendigen te verteren, zodat er geen meer zijn in het land, en geen nooddruftigen onder de mensen” (Spr. 30:11-14).

Toen de Here uitriep: “O ongelovig en verdraaid geslacht” (Matth. 17:17, Luk. 9:41) en toen de apostel Paulus de inwoners van de stad Filippi aanduidde als “een krom en verdraaid geslacht”(Fil. 2:15), citeerden zij Deuteronomium 32:5.

Het Griekse woord *heoos*, dat in Matth. 24:34 met “voordat” is vertaald, is in de meeste Bijbelteksten als “totdat” weergegeven (zie b.v. Matth. 1:17,25; 2:9,13,15;

5:18; 10:11; 11:12,13,23;12:20; 13:33; 14:22; 18:21,22,30,34; 20:8; 22:26,44; 23:35,39; 24:21,27,31). De vertaling van Matth. 24:34 had dus kunnen luiden: "Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan *totdat* al deze dingen zijn gebeurd". De plechtige verzekering van de Here (Matth. 24:34) was niet bedoeld om informatie te verschaffen over het tijdstip van Zijn wederkomst, maar om Zijn discipelen te wapenen. Ze zouden vervolging en verdrukking moeten verdragen tot alle dingen die Hij had genoemd hadden plaatsgevonden. Tot aan de voleinding van de eeuw zou het onkruid samen met de tarwe opgroeien. De tegenstanders zouden pas uit Zijn rijk worden verwijderd (Matth. 13:36-43) en de uitverkorenen worden bijeen verzameld (Matth. 24:31), wanneer de Zoon des mensen kwam.

"Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan voordat al deze dingen zijn gebeurd" betekent niet: "Binnen één generatie kom Ik terug". Indien het dat zou betekenen, zou de Here eerst hebben gezegd: "Binnen 40 jaar kom Ik terug", om daarop te laten volgen: "Van die dag en dat uur echter weet niemand, ook Ik niet" (Matth. 24:36, Mar. 13:32). Zó inconsequent was de Spreker op de Olijfberg niet. Toen de discipelen Hem enkele dagen later vroegen of Hij "in hun tijd" zou terugkomen om het koninkrijk voor Israël te herstellen (Hand. 1:7, vgl. Matth. 19:28, Luk. 1:32-33, 1:68-75, 22:30, 24:21) antwoordde Hij: "Het komt u niet toe tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht heeft gesteld" (Hand. 1:7). Het antwoord dat Hij toen gaf was niet: "Ik kom binnen één generatie terug"..

Mensen die zich tegen God verzetten en die Gods profeten het zwijgen willen opleggen, zullen er blijven totdat Mattheüs 24 en 25 zijn vervuld. Hardnekkige tegenstand tegen Gods woord zal er blijven totdat alles dat de Here heeft aangekondigd is geschied. Zulke tegenstand is er ook vandáág nog. Er zal pas een eind aan komen wanneer de Messias verschijnt. Zijn vijanden zullen dan onder Zijn voeten worden gelegd en de aarde zal "vol worden van de kennis van de HERE, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken" (Jes. 11:9).

Zien komen op de wolken

Tegen de hogepriester Kajafas, die als voorzitter van het Sanhedrin optrad, zei de Here:

"Van nu aan zult u [meervoud] de Zoon des mensen zien zitten aan [de] rechterhand van de kracht en zien komen op de wolken van de hemel" (Matth. 26:64)

Daaruit blijkt, zeggen sommige christenen, dat de leden van het Sanhedrin Zijn wederkomst nog zouden meemaken. Maar... is die gevolgtrekking wel juist? De Here zei niet, dat Hij "binnenkort" zou terugkomen, maar: "van nu aan". Indien de Gevangene tegen Zijn rechters had gezegd: "Sommigen van jullie zullen Mij zien komen op de wolken", dan was de conclusie gerechtvaardigd geweest. Maar... dat zei Hij niet!

“Van nu aan zullen jullie de Zoon des mensen... zien zitten... en zien komen” is een merkwaardige zin. Hoe kan iemand nu tegelijk zitten en komen? En wat betekent: “van nu aan zien zitten”? Het Sanhedrin heeft toch niet gezien dat de Here Jezus plaatsnam aan Gods rechterhand? “Niemand heeft ooit God gezien” (Joh. 1:18, 1 Joh. 4:12). Geen mens *kan* Hem zien (Kol. 1:15, 1 Tim. 6:16). Omdat mensen niet in de hemel kunnen kijken, moet “de rechterhand van de kracht” voor het Sanhedrin onzichtbaar zijn gebleven.

De rechters die naar Jezus luisterden, waren vrome Joden. Omdat zij de Schriften kenden, konden zij de bedoeling van de Here begrijpen:

a. Uit de tijdsaanduiding “van nu aan”, en uit: “zien zitten aan de rechterhand van de kracht” blijkt, dat de Here niet sprak over een zien met de normale ogen. Stervelingen kunnen immers niet in de hemel kijken.

b. De Here zei niet: “Van nu aan zullen jullie *Mij* zien zitten”. Hij sprak over Zichzelf in de derde persoon: “Van nu aan zullen jullie de *Zoon des mensen* zien zitten”. Hij attendeerde Zijn rechters op het feit, dat een bekende profetie over een Mensenzoon op dát moment in vervulling zou gaan. Een Mensenzoon die zou zitten aan Gods rechterhand en die zou komen op de wolken van de hemel kenden de Schriftgeleerden maar al te goed. Koning David had immers eens gedicht:

“Aldus luidt het woord des HEREN tot mijn Here: *Zet u aan Mijn rechterhand....*” (Psa. 110:1)

En in de boekrol van Daniël staat geschreven:

“Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, *met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een Mensenzoon*; Hij begaf zich tot de Oude van dagen en men leidde Hem voor Deze; en Hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht” (Dan. 7:13-14)

“Door wat jullie nu doen”, zei de Here Jezus, “door Mij ter dood te veroordelen, zullen Psalm 110 en Daniël 7 in vervulling gaan. Van nu aan zullen jullie Davids Heer [de Messias] aan Gods rechterhand zien zitten en de Mensenzoon zien komen op de wolken van de hemel. De mens waarover David en Daniël hebben gesproken was daar nog niet, maar van nu af aan zal Hij er zijn”.

In Mattheüs 26:64 spreekt de Here niet over het tijdstip van Zijn wederkomst, maar over de profetische betekenis van Zijn terechtstelling. Toen het Sanhedrin het doodvonnis uitsprak, gingen de profetieën over de Zoon des mensen in vervulling.

Conclusie

Christenen die beweren dat de Here binnen één generatie zou terugkomen, gaan van de onbewezen veronderstelling uit dat Hij over een enkel “komen” sprak. Maar uit de Bijbel blijkt dat Hij op minstens vijf manieren zou komen:

1. Hij zou in bepaalde steden en plaatsen van het Joodse land komen (Luk. 10:1), en zich weer voegen bij de discipelen die Hij had uitgezonden (Matth.10:23, Luk. 10:17-20).
2. De belofte, dat sommige discipelen Hem “zouden zien komen in Zijn koninkrijk” (Matth. 16:28), “het koninkrijk van God zouden zien” (Luk. 9:27), of zouden zien, “dat het koninkrijk van God was gekomen met kracht” (Mar. 9:1), werd in eerste instantie vervuld op de berg van de verheerlijking. Toen zagen drie discipelen dat de Zoon van God werd bekleed met onvergankelijke heerlijkheid. De belofte werd opnieuw vervuld bij de hemelvaart van de uit de doden opgestane Messias. Van die verhoging waren elf van de twaalf apostelen getuige.
3. Toen de Here tegen het Sanhedrin zei, dat ze Hem “van nu aan zouden zien zitten aan Gods rechterhand en zouden zien komen op de wolken” (Matth. 26:64), bedoelde Hij dat deze aardse rechters, door Hem ter dood te veroordelen, Psalm 110 en Daniël 7 in vervulling zouden doen gaan.
4. Over de Man die na hem kwam en die “sterker was dan hij” zei Johannes de dooper: “Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer door en door zuiveren en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, maar het kaf met onuitblusbaar vuur verbranden” (Matth. 3:12, Luk. 3:17). Het “bijeengbrengen van de tarwe in de schuur” vond plaats doordat de discipelen bekeerlingen maakten (Mat. 9:37-38, Luk. 10:1-20, Joh. 4:34-38, Hand. 2:40-41,47), en het “kaf” werd verbrand toen Jeruzalem “met de grond gelijk werd gemaakt met haar kinderen in haar” (Luk. 19:41-44). De voorzegging van Johannes had betrekking op de nabije toekomst, want de profeet zei: “De bijl ligt al aan de wortel van de bomen; elke boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in vuur geworpen” (Matth. 3:10, Luk. 3:9).
5. In de evangeliën wordt er tenslotte nog gesproken over een komst van Christus waarbij Hij niet alleen Zijn eigen volk, maar *alle* volken zal oordelen, en de mensheid gevonnist wordt op grond van haar houding tegenover Zijn “broeders” (Matth. 25:31-46, vgl. Matth. 10:23). Dat is Zijn definitieve “wederkomst”.

* * * * *